

Οι πωλητές του μήνα ή αλλιώς Πήραν φωτιά τα μηχανάκια μου...

Ένα ιδιότυπο σκανάρισμα φαίνεται να λαμβάνει χώρα τους τελευταίους δύο μήνες στην «αλυσίδα πολιτισμού ΙΑΝΟΣ»: συνάδελφοι και συναδέλφισσες κυνηγούν τα βιβλία που πωλούν στους πελάτες προκειμένου να τα «σκανάρουν», με τα μηχανάκια που έχουν κρεμασμένα στο λαιμό τους. Μόνο που αυτό το σκανάρισμα δεν είναι ακριβώς «καταγραφή», όπως ενημερώνεται ο απορημένος και ανυποψίαστος πελάτης. Στην πραγματικότητα πρόκειται για ένα νέο ευφάνταστο μέτρο της εργοδοσίας προκειμένου - μέσα από τα μηχανάκια, που φοράει ο κάθε εργαζόμενος ξεχωριστά- να καταγράφονται οι ατομικές του πωλήσεις.

Το νέο αυτό μέτρο δε θίγει άραγε την αξιοπρέπεια των εργαζομένων που είναι αναγκασμένοι να «κυνηγάνε τους πελάτες από πίσω», συχνά να γίνονται ακόμα και ενοχλητικοί υπό το φόβο της χαμηλής απόδοσης στην αξιολόγηση που θα τους γίνει; Κάτι τέτοιο δε σπέρνει τον ανταγωνισμό αντί για τη συνεργασία και την αλληλεγγύη μεταξύ των συναδέλφων; Μήπως τελικά, όλα γίνονται για να αναδειχτούν κάποιοι «καλοί» και «ικανοί», ή «πωλητές του μήνα» και κάποιοι άλλοι «μη αποδοτικοί»;

Φαίνεται ότι για χάριν της κερδοφορίας της επιχείρησης, δημιουργείται ένα πλαίσιο εργασίας, στο οποίο οι υπάλληλοι βγαίνουν στην κυριολεξία σ' έναν παράλογο αγώνα δρόμου καταγραφής των περισσότερων πωλήσεων. Οι τελευταίες άραγε υπολογίζονται με βάση τον αριθμό των πωληθέντων βιβλίων ή, όπως ακούγεται στον κλάδο, με βάση τον συνολικό τζίρο που φέρνουν στην επιχείρηση;

Είναι σαφές ότι η νέα αυτή πρακτική της εργοδοσίας, ανοίγει με εύσχημο τρόπο την πόρτα για εύκολες απολύσεις, αφού οι συνάδελφοι που θα βρίσκονται στις τελευταίες θέσεις της λίστας αξιολόγησης θα βρίσκονται υπό την απειλή της απόλυσης αν δεν «ανεβάσουν τα ποσοστά τους». Η επίκληση του αριθμού - και κυρίως της τιμής- των πωληθέντων βιβλίων ανά υπάλληλο, για την παρουσίαση μιας ενδεχόμενης απόλυσης ως δικαιολογημένης είναι τουλάχιστον αρρωστημένη. Είναι φανερό που οδηγούν όλα αυτά: αφού πρώτα η εργοδοσία εγκαινιάζει το αλληλοφάγωμα, τον ανταγωνισμό, το χυδαίο κυνήγι της πρωτιάς και κατ' ουσίαν την παρότρυνση των υπαλλήλων να σπρώχνουν τα πιο ακριβά βιβλία στους υποψήφιους πελάτες -όλα αυτά σε πλήρη αντίθεση με το δημόσιο προφίλ «πολιτισμού» της επιχείρησης-, θα έρχεται μετά να αξιολογεί αρνητικά τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες που δεν τα πήγαν καλά σ' αυτό τον αγώνα παραλογισμού.

Αν προσθέσουμε σε αυτά, τα απελευθερωμένα ωράρια, τα εξάημερα που δουλεύουν οι εργαζόμενοι, τις Κυριακές και τις Λευκές Νύχτες, τις προσλήψεις επισφαλών εργαζομένων μέσω του νέου καθεστώτος των κοινωφελών προγραμμάτων, το βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ επιβεβαιώνει τελικά περίτρανα στους υπαλλήλους του ότι δεν υπάρχει «αλυσίδα πολιτισμού» που να μη συνιστά ταυτοχρόνως και «αλυσίδα βαρβαρότητας». Άλλωστε, με αυτόν τον τρόπο -προσλήψεις με προγράμματα κατάρτισης και εξοντωτικά ωράρια- δε χτίστηκε στο παρελθόν ως μαγαζί;

Οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες δεν έχουν ανάγκη από κανένα μηχανάκι και άλλα παρόμοια νοσηρής

εμπνεύσεως μέτρα για να κάνουν τη δουλειά τους με αξιοπρέπεια:

- Να αποσυρθούν άμεσα τα μηχανάκια από τους εργαζομένους στο βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ
- Όχι στο χυδαίο καθεστώς του «πωλητή του μήνα»
- Όχι στις απολύσεις
- Ανθρώπινες συνθήκες εργασίας για όλους και όλες τους/τις εργαζομένους/ες

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Αττικής

Λόντου 6, Εξάρχεια, 10681, Αθήνα | τηλ: 210 - 3820537

sylyp_vivliou@yahoo.gr | <http://bookworker.wordpress.com>